въ тъмно свръзе на удари
смъртна рана ми отвари.

Ахъ! що бина днъ злочестна
въ горка мъчность да нападна
птица левъ планинскы вере
ахъ! надъвида ми са отмере.

Ктицата сан свътъ да видами
сно левъ лъвъ отъ страдань
отъ чудовищны врагове
що пътника ни рѣтове.

О! всемило неде чувствия
теле ми отъ свътазетни!
черна ахъ! земя отвари
неле въ нея вечъ придиди!

Изъ гора на въгъръ вве
и сокола тамно нее!